

Práva a povinnosti, která jsou vymezena v pravomocném soudním rozhodnutí, ještě nemusí být vždy ze strany povinného dobrovolně v dané lhůtě splněna. Pokud povinný uloženou povinnost nesplní, pak může být k plnění přinucen pomocí zvláštního řízení, které se nazývá výkon rozhodnutí nebo také exekuční řízení. V praxi je ovšem někdy složitě zajistit plnění i těmito způsoby, obzvlášť tehdy, když není možné zjistit skutečný pobyt povinného nebo jeho majetkové poměry. Co je to za právní instituty? Ať už se ocitnete v pozici povinného (dlužníka) nebo oprávněného (věřitele), tento článek si klade za cíl vám oba představit.

Exekuce nebo soudní rozhodnutí?

Oba tyto právní instituty slouží věřitelům k vymáhání jejich pohledávek, nicméně existují mezi nimi rozdíly. Soudní výkon rozhodnutí je upraven zákonem č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, exekuční řízení je upraveno zákonem č. 120/2001 Sb., exekuční řád.

V rámci exekučního řízení je ponecháno na exekutorovi, jakým způsobem exekuci provede, zda formou například srážek ze mzdy, prodejem movitých věcí nebo jinak. Naproti tomu u soudního výkonu rozhodnutí musí věřitel v návrhu na výkon rozhodnutí, který podá příslušnému soudu, uvést jakým způsobem má být výkon rozhodnutí proveden, volba je tedy na věřiteli. Věřitel se v tomto případě aktivně podílí na vymáhání své pohledávky, zjišťuje například majetkové poměry dlužníka. U exekuce je naopak veškeré rozhodování a zjišťování ponecháno na exekutorovi.

Exekuci provádí soudní exekutor, v jehož zájmu je provést exekuci úspěšně, jelikož vedle pohledávky věřitele musí vymoci na dlužníkovi také svou odměnu a náklady spojené s exekucí. Způsob určení odměny exekutora a dalších nákladů exekuce upravuje vyhláška č. 330/2001 Sb., exekutorský tarif. Oproti tomu soudní výkon rozhodnutí provádí soudní vykonavatel, který jakožto zaměstnanec soudu nemusí být na úspěšném vymození pohledávky tolik zainteresován.

Na rozdíl od soudu není exekutor vázán místní příslušností. To znamená, že exekuci srážkami ze mzdy může vydat Exekutorský úřad v Brně, i když povinný bydlí a pracuje v Praze. Oprávněný (věřitel) má právo vybrat si jakéhokoliv exekutora v České republice.

Pro oba způsoby výkonu rozhodnutí platí, že mohou být provedeny pouze na základě rozhodnutí, které nabylo právní moci a je vykonatelné. Pravomocné je takové rozhodnutí, proti kterému již není možné podat řádný opravný prostředek. Pokud je proti rozhodnutí přípustné odvolání a tohoto práva není využito, pak nabývá rozhodnutí právní mocí uplynutím lhůty 15 dnů (lhůta pro podání odvolání) od doručení rozhodnutí. Pokud není odvolání vůbec přípustné, pak je pravomocné již doručením. Vykonatelné rozhodnutí, např. rozsudek na plnění, je tehdy, pokud uplyne lhůta určená ke splnění povinnosti uložená rozsudkem. Pokud není uložena povinnost k plnění, je vykonatelné, jakmile nabyde právní moci. Rozhodnutí musí být, pro účely výkonu rozhodnutí, opatřeno doložkou právní moci a vykonatelnosti. Nemusí se také jednat pouze o rozhodnutí soudů, ale také správních orgánů, notářů aj.

Soudní výkon rozhodnutí

Pro lepší představu ilustrujeme případ, kdy bylo soudním rozhodnutím přiznáno jedné osobě právo a druhé osobě povinnost zaplatit jistou dlužnou částku, a to do určitého data. Povinná osoba však peníze nezaplatí. Oprávněná osoba tak může k soudu podat návrh na výkon takového rozhodnutí.

Příslušným soudem k nařízení a posléze provedení výkonu rozhodnutí je obecný soud povinného (tzn. soud, v jehož obvodu má povinný trvalé bydliště). V zákoně jsou uvedeny další způsoby určení příslušného soudu, pokud není známo bydliště povinného.

Účastníky takového řízení jsou oprávněný a povinný, pokud se výkon rozhodnutí týká také majetku, který spadá do společného jmění manželů, je účastníkem také manželka povinného.

Výkon rozhodnutí je možné nařídit pouze na návrh oprávněné osoby, a to většinou bez slyšení povinného. Výkon rozhodnutí lze nařídit jen v takovém rozsahu, jaký navrhne právě oprávněný. Navrhne-li oprávněný k vydobytí své peněžité pohledávky výkon rozhodnutí několika způsoby zároveň, ačkoli by k jejímu uspokojení stačil pouze některý z nich, nařídí soud výkon rozhodnutí jen tím způsobem, který stačí k uspokojení pohledávky. V návrhu na výkon rozhodnutí ukládajícího zaplacení peněžité částky uvede oprávněný, jakým způsobem má být výkon rozhodnutí proveden – pokud srážkami ze mzdy, uvede v návrhu plátce mzdy povinného. Navrhne-li oprávněný výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu, označí v návrhu peněžní ústav a číslo účtu, z něhož má být pohledávka odepsána (pokud je mu to známo).

Návrh na výkon rozhodnutí má také své formální požadavky. Musí k němu být přiložen stejnopis rozhodnutí, které zakládá pohledávku oprávněného včetně potvrzení o jeho vykonatelnosti (potvrzením o vykonatelnosti opatří rozhodnutí soud, který o věci rozhodoval v prvním stupni – okresní soud. Pokud je návrh na výkon rozhodnutí podán u soudu, který o věci rozhodoval jako soud prvního stupně, nemusí být stejnopis rozhodnutí dokládán).

Pokud o to požádá oprávněný před podáním návrhu na výkon rozhodnutí nebo při podání tohoto návrhu, může soud předvolat povinnou osobu a vyzvat ji k dobrovolnému splnění povinnosti, které mu rozhodnutí ukládá.

Pokud rozhodnutí přiznává někomu právo na zaplacení peněžité částky, může soud na jeho žádost vyzvat povinnou osobu k jakémusi prohlášení o majetkových poměrech – dotáže se ho, zda a od koho pobírá mzdu nebo jiný pravidelný příjem, u jakých bank má své účty, jaká jsou čísla těchto účtů aj. Smyslem je zjistit, jaký bude vhodný typ exekuce, popř. naposledy přimět povinnou osobu k dobrovolnému splnění svých povinností. Dotázaná osoba je povinna do jednoho týdne od doručení dotazu soudu odpovědět, pokud tak neučiní nebo uvede neúplné nebo nepravdivé informace, může jí soud uložit pořádkovou pokutu.

Pokud jde o vymáhání výživného na nezletilé dítě, soud poskytne na žádost oprávněného pomoc při zjišťování bydliště povinného.

V případě, kdy nedojde ke zjištění zaměstnavatele příp. účtu povinného na základě pomoci soudu, může oprávněný soud navrhnut, aby předvolal povinného a vyzval ho k prohlášení o majetku. Ten, kdo byl k prohlášení o majetku předvolán, je povinen se dostavit osobně. Soud povinného vyzve, aby předložil seznam svého majetku, popřípadě listiny dokládající tento majetek. V seznamu musí být uveden plátcе mzdy, musí tam být uvedeny peněžní ústavy, kde má povinný vedeny účty, dlužníci povinného a výše pohledávek, osoby, vůči nimž má majetková práva nebo majetkové hodnoty, soupis movitých věcí a nemovitostí (i spoluvlastnický podíl na nich), podnik povinného a jeho části a místo, kde se nachází. Seznam musí obsahovat úplné a pravdivé údaje. O prohlášení o majetku sepíše soud protokol. V případě, že povinný prohlášení o majetku neučiní nebo poskytne nepravdivé údaje, dopouští se trestného činu poškozování věřitele.

Pokud oprávněný ve svém návrhu na výkon rozhodnutí uvede nevhodný způsob, jaký má být výkon rozhodnutí proveden (například s ohledem na nepoměr mezi výší pohledávky a hodnotou předmětu, ze kterého navrhuje pohledávku uspokojit), nařídí soud výkon rozhodnutí jiným vhodnějším způsobem.

Pokud na základě návrhu oprávněného soud výkon rozhodnutí nařídí, postará se také o jeho provedení. Soudní výkon rozhodnutí provádí soudní vykonavatel.

Vedle vymáhané pohledávky věřitele je dlužník povinen zaplatit také náhradu nákladů výkonu rozhodnutí a náklady oprávněného spojené s výkonem rozhodnutí (např. právní zastoupení). Po oprávněném může pak soud požadovat zaplacení zálohy na náklady provedení výkonu rozhodnutí.

Způsoby výkonu rozhodnutí

Nařídít a provést výkon rozhodnutí lze jen způsoby, které jsou uvedeny v zákoně, žádný jiný způsob není možný.

Existuje několik způsobů výkonů rozhodnutí:

1) Výkon rozhodnutí na peněžité plnění – lze provést:

- a) Srážkami ze mzdy a jiných příjmů
- b) Příkázáním pohledávky
- c) Příkazem k výplatě z účtu u peněžního ústavu
- d) Prodejem movitých věcí a nemovitostí
- e) Prodejem podniku
- f) Zřízením soudcovského zástavního práva k nemovitostem

2) Výkon rozhodnutí ukládajícího jinou povinnost než zaplacení peněžité částky – lze provést:

- a) Vyklizením
- b) Odebráním věci
- c) Rozdělením společné věci
- d) Provedením prací a výkonů

3) Výkon rozhodnutí prodejem zástav – lze provést např. prodejem zastavených movitých věcí i nemovitostí a dalšími způsoby

Příklad 1: Srážky ze mzdy

Srážky lze nařídít i z jiných příjmů, nejen ze mzdy – z platu, z odměn z dohody o pracovní činnosti, z odměn za pracovní nebo služební pohotovost, z mateřské, nemocenské, důchodu, podpory v nezaměstnanosti, odstupného aj.

Pokud má povinný (dlužník) více příjmů, vztahuje se výkon rozhodnutí na všechny.

Výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy lze nařídít současně s dalšími způsoby, nejčastěji se jedná o zablokování bankovního účtu. Účet je zablokován do výše dlužné částky včetně příslušenství – musí na něm zůstat pouze částka rovnající se dvojnásobku životního minima, kterou je ale možné vybrat pouze jednou po dobu trvání výkonu rozhodnutí. Na tuto kombinaci je dobré si dát pozor – i když Vám musí ze zákona zůstat ze mzdy nepostižitelná základní částka, kterou Vám zaměstnavatel nesmí srazit a která Vám musí zůstat na pokrytí základních životních potřeb, v případě, že si necháváte mzdu zasílat na bankovní účet, nemáte k penězům přístup. Proto je dobré domluvit se se zaměstnavatelem na vyplácení zbytku mzdy v hotovosti.

Plátce mzdy musí začít provádět srážky od okamžiku, kdy je mu doručeno nařízení výkonu rozhodnutí (ne dříve, ne později). Soud doručuje nařízení o výkonu rozhodnutí oprávněnému (věřitel), povinnému (dlužník) a plátcі mzdy – posledním dvěma pak do vlastních rukou. Plátce mzdy vyplácí srážky ze mzdy přímo oprávněnému. Pokud má být ze sražené částky uspokojeno více pohledávek, může částku plátce mzdy zaslat soudu, který ji mezi oprávněné osoby rozdělí sám.

Pokud plátce mzdy neprovede srážky řádně a včas, v menším rozsahu, může se oprávněný vůči plátcі mzdy u soudu bránit a vyplacení sražených částek požadovat.

Srážky se počítají z čisté mzdy. Do čisté mzdy se započtou i čisté odměny, ne však náhrady nákladů spojené s pracovním výkonem, tzv. cesták. Nikdy nesmí být sražena ze mzdy tzv. základní částka, která je stanovena individuálně - je odvozena od životního minima a nákladů na bydlení povinného (vypočte se podle nařízení vlády), ta musí povinnému zůstat. Čistá mzda, která zbyde po odečtení základní částky, se zaokrouhlí směrem dolů na číslci dělitelnou třemi v celých korunách. Tato částka se rozdělí na 1/3 a 2/3. K vydobytí pohledávky lze využít jen 1/3 částky, zbylé 2/3 slouží k uspokojení tzv. přednostních pohledávek – mezi ně patří pohledávky na výživném, na náhradě škody způsobené ublížením na zdraví, pohledávky daní a poplatků atd.

Pokud jsou pro vás srážky ze mzdy příliš velkou zátěží, pokuste se domluvit s věřitelem na snížení srážek.

Kromě soudu může nařídít srážky ze mzdy také exekutor nebo finanční úřad. Výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy není nijak časově omezen, většinou končí až vymouzením dlužné částky.

Příklad 2: Odebrání věci

Pokud je v rozhodnutí, o jehož výkon se jedná, uloženo, že povinný má oprávněnému vydat nebo dodat určitou věc, nechá soud výkonem rozhodnutí odebrat věc se vším, co k ní patří povinnému a dá ji oprávněnému. Pokud se jedná například o auto, náleží k němu také potřebné doklady. Nařízení výkonu rozhodnutí doručí vykonavatel

povinnému až při odebrání věci. Oprávněný je o době výkonu rozhodnutí (odebrání věci) informován dopředu a musí být u něho přítomen. Pokud povinný nevydá věc dobrovolně a povaha věci to umožňuje, má vykonavatel právo udělat prohlídku bytu/místa podnikání, zkrátka místa, o kterém se důvodně domnívá, že by mohla věc být za tím účelem, aby ji našel. Pokud má u sebe dotýčnou věc jiná osoba než povinný, vyzve ji soud, aby věc oprávněnému vydala. Pokud odebrání věci není možné nebo je možné jen s nepřiměřenou námahou a věc si lze opatřit i jinak, je oprávněný vyzván soudem, aby si ji na náklady povinného obstaral.

Exekuční řízení

Soudní exekutor je fyzická osoba, která podniká na základě zvláštního povolení a je státem pověřena vykonávat tzv. nucený výkon exekučních titulů, tedy exekuci (mimo jiné), a to způsobem, který stanoví zákon. Exekutor musí být sdružen v Exekutorské komoře. Má propůjčené razítko se státním znakem.

Výkon rozhodnutí formou exekuce probíhá obdobně jako soudní výkon rozhodnutí, má však svá specifika. Exekuci provede exekutor, kterého oprávněný ve svém návrhu na výkon rozhodnutí uvede a kterého následně soud provedením exekuce pověří (usnesení o nařízení exekuce a pověření k provedení exekuce), čímž také potvrdí existenci dluhu. Exekuce musí být vždy nařízena usnesením soudu, které musí být dlužníkovi doručeno nejpozději při samotné exekuci. Pokud nejsou splněny předpoklady pro nařízení exekuce, soud návrh zamítne.

Úkony exekutora se považují za úkony soudu. Exekutor provádí veškeré úkony za úplat. Účastníci exekučního řízení mají právo se k osobě exekutora vyjádřit, popřípadě namítnout jeho podjatost.

Exekuční řízení je zahájeno dnem, kdy je návrh na nařízení exekuce doručen, buď přímo exekutorovi, nebo příslušnému soudu - tím je okresní soud, v jehož obvodu má povinný trvalé bydliště, pokud takový soud není, zákon stanoví další kritéria pro určení příslušného soudu. Exekutor může začít provádět úkony spojené s exekucí až na základě pověření soudem (v případě, že oprávněný podá více návrhů na nařízení exekuce v téže věci, exekuci provede ten exekutor, kterého tím pověří soud, ne všichni, kterým oprávněný takový návrh zaslal).

Exekuci lze nařídit pouze na návrh oprávněné osoby. Oprávněný může podat návrh na nařízení exekuce, pokud povinný nesplní dobrovolně to, co je mu uloženo v exekučním titulu - pravomocném a vykonatelném rozhodnutí soudu (rozsudek, platební rozkaz...), orgánu veřejné správy, notářském zápisu aj.

V návrhu na provedení exekuce musí být označen exekutor, který má být pověřen provedením exekuce, je-li návrh podán k soudu, musí být v návrhu označen rovněž soud, kterému je návrh určen. Z návrhu musí být zřejmé, kdo ho činí, které věci se týká a co sleduje, a musí být podepsán a datován. Kromě toho musí návrh na nařízení exekuce obsahovat jméno, příjmení a bydliště účastníků (obchodní jméno nebo název, sídlo a identifikační číslo právnické osoby), přesné označení exekučního titulu (listiny - rozhodnutí), uvedení povinnosti, která má být exekucí vymáhána, a údaj o tom, zda, popřípadě v jakém rozsahu, povinný vymáhanou povinnost splnil, popřípadě označení důkazů, kterých se oprávněný dovolává.

Pokud je návrh na nařízení exekuce podáván k jinému soudu, než který vydal rozhodnutí ve věci v prvním stupni, je k návrhu na nařízení exekuce třeba připojit originál nebo úředně ověřenou kopii exekučního titulu (listiny - rozhodnutí) opatřené potvrzením o jeho vykonatelnosti nebo stejnopis notářského zápisu nebo exekutorského zápisu se svolením k vykonatelnosti.

Provedení exekuce zpravidla předpokládá uzavření smlouvy o provedení exekuce, která blíže vymezí vztah exekutora a oprávněného. Exekutor je vázán mlčenlivostí.

Jak jsme si řekli již výše, exekutor provádí exekuci sám - sám si zjišťuje potřebné informace, zejména o majetku povinného, sám také určí, jaký způsob provedení exekuce bude k vymožení pohledávky nejlepší. Může ale za tímto účelem oslovit i oprávněného a vyzvat ho, aby navrhl, jakým způsobem má provést exekuci, a označil plátce mzdy povinného, banku a číslo účtu povinného atd. Tím, že věřitel poskytne exekutorovi potřebné informace o osobě dlužníka, samozřejmě přispěje k urychlení celého řízení. Orgány státní správy, soudy, policie, banky, provozovatelé telekomunikačních služeb, pošta aj. jsou povinni poskytnout exekutorovi součinnost při zjišťování potřebných informací.

Účastníky řízení jsou i zde oprávněný, povinný, popřípadě manžel povinného, jedná-li se o exekuci majetku spadajícího do společného jmění manželů.

Považuje-li to exekutor za účelné (a vhodné), může předvolat povinného a vyzvat ho k dobrovolnému splnění povinnosti, kterou mu ukládá exekuční titul, a k prohlášení o majetku povinného. Exekutor může také vyzvat oprávněného, aby sám navrhl, jakým způsobem má být exekuce provedena, označil plátce mzdy, čísla účtů atd. povinného.

Po doručení usnesení o nařízení exekuce nesmí povinný nakládat se svým majetkem. Společně s usnesením o nařízení exekuce je povinnému zaslána výzva ke splnění vymáhané povinnosti, kde je vyčíslena vymáhaná pohledávka spolu se zálohou na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného. Pokud povinný nezaplatí, je exekuce provedena. Na základě usnesení soudu vydá exekutor exekuční příkaz k provedení exekuce některým ze způsobů, který stanoví zákon a který exekutor vybere k uspokojení pohledávky. Exekuční příkaz už se vztahuje na konkrétní majetek, který má být exekucí postižen - tento majetek nesmí povinný na nikoho převést nebo s ním jinak nakládat. Exekuci lze provést jen způsoby uvedenými v zákoně. Nepostačuje-li jeden z těchto způsobů k uspokojení oprávněného, lze exekuci v jednom exekučním řízení provést více způsoby, popřípadě i všemi zákonem stanovenými způsoby.

Exekutor upustí od provedení exekuce jen tehdy, splní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul, a uhradí náklady exekuce. Exekutor pak písemně oznámí soudu a těm, kterým se doručuje usnesení o nařízení exekuce, že upustil od provedení exekuce.

Exekutor provádí exekuci až do vymožení pohledávky včetně příslušenství, nákladů exekuce a nákladů oprávněného.

Proti rozhodnutí exekutora může podat účastník řízení odvolání (odvolání není možné například proti exekučnímu příkazu).

Způsoby provedení exekuce jsou přesně stanoveny zákonem:

1) Exekuci na peněžitě plnění – lze provést:

- a) srážkami ze mzdy a jiných příjmů,
- b) příkázáním pohledávky (např. peněz z účtu),
- c) prodejem movitých věcí a nemovitostí,
- d) prodejem podniku (podílů v obchodní společnosti, ochranné známky, patentu aj.).
- e) zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitostech

2) Exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžitě plnění – lze provést:

- a) vyklizením,
- b) odebráním věci,
- c) rozdělením společné věci,
- d) provedením prací a výkonů.

Stejně jako u soudního výkonu rozhodnutí může být i exekuce provedena kombinací více způsobů, pokud jeden ke splacení pohledávky a ostatních nákladů spojených s exekucí, nestačí.

Exekuce prodejem movitých věcí a nemovitostí aneb co dělat když u vás zazvoní exekutor?

Dlužník se o nařízené exekuci dozví jako poslední, často až ve chvíli, kdy exekutor či jeho zaměstnanci zazvoní na jeho dveře. Toto opatření má své opodstatnění v tom, aby dlužníci jako povinné osoby se svým majetkem účelově nemanipulovali a pohledávka oprávněného mohla být prostřednictvím exekuce vymáhána. Pokud je exekuce nařízena prodejem movitých věcí, musí exekutor navštívit domácnost povinného a sepsat jeho majetek. S majetkem, který je sepsán a označen nesmí povinný nakládat. Exekutor má právo zjednat si přístup do bytu, když není nikdo doma – může udělat prohlídku bytu, otvírat skříně, zásuvky atd. Povinný musí exekutorovi umožnit přístup do bytu nebo i na jiná místa, kde má svůj majetek. Exekutor sepiše a označí věci, o kterých se důvodně domnívá, že jsou ve vlastnictví povinného.

Tyto věci může také zajistit a odvézt za účelem jejich zpeněžení v dražbě. Pokud jste návštěvě exekutora přítomni, žádejte po něm předložení jeho služebního průkazu a listin souvisejících s exekucí – usnesení o nařízení exekuce a exekuční příkaz prodejem movitých věcí. Nezřídkou se stává, že se za exekutory vydávají vymahačské společnosti, které předkládají falešné průkazy – tito lidé však na rozdíl od exekutora nesmějí bez vašeho svolení vstoupit do bytu, natož vám zabavovat majetek. V případě pochybností můžete zavolat policii, pokud ta není exekuci přítomna, a požádat ji o pomoc. Všichni exekutoři jsou uvedeni na stránkách exekutorské komory, jsou zde také uvedeny zjištěné případy falešných exekutorů – totožnost osoby, která se za exekutora vydává, si tedy můžete ověřit na internetu nebo telefonicky přímo na komoře.

Existují věci, které exekutor zabavit nesmí:

- Věci, které povinný nezbytně potřebuje k uspokojování hmotných potřeb svých a své rodiny nebo k plnění pracovních úkolů nebo výkonu podnikatelské činnosti.
- Věci, jejichž prodej by byl v rozporu s morálními pravidly. Zde se jedná zejména o oděvy a obvyklé vybavení domácnosti, snubní prsten, zdravotnické potřeby a pomůcky a hotové peníze do 1.000,- Kč.

Mezi obvyklé vybavení domácnosti lze zařadit např. stůl, židle, postel aj.

Osoba, jejíž domácnost navštívil exekutor, se může bránit tím, že zabavené věci nejsou její, ale např. dětí, že jsou půjčené atd. Nebo naopak – může namítat, že jsou její v případě, že povinným je dítě, které u rodičů bydlí. Exekutorovi však k zabavení věcí stačí pouze domněnka, že by zabavené věci mohly patřit povinnému, nehledě na jeho skutečné bydliště. Pokud jste exekuci přítomni, máte možnost na místě prokázat vlastnictví k věci např. předložením účtenky. Pokud doma nejste, máte možnost podat k exekutorovi návrh na vyškrtnutí věcí ze soupisu, a to do 30 dnů ode dne, kdy se o soupisu dozvíte. Pokud exekutor věc na soupis zabavených věcí přesto zařadí nebo nevyhoví zaslanému návrhu na vyřazení, nezbude nic jiného, než se bránit soudně podáním tzv. vylučovací žaloby k vyloučení svých věcí z exekuce (zde musí opět prokázat, že je vlastníkem věcí, nejlépe doložením účtenek). Proto pokud máte podezření, že má například vaše dítě, které má u vás trvalé bydliště dluhy, které nesplácí, nic nezkazíte, když mu z vaší adresy trvalé bydliště odhlásíte.

Doporučení na závěr

Nezbytná poznámka na závěr – nejlepší prevencí jak se nedostat do potíží spojených s exekucí je samozřejmě dluhy nedělat. Je třeba si uvědomit, že dlužná částka naroste v průběhu doby o úroky a v případě, že se situace dostane až do fáze, kdy je dluh vymáhán soudně či exekutorem, narůstají výdaje, které dlužník ve finále zaplatí, také o odměnu exekutora a jeho náklady spojené s exekucí, DPH a dále o náhradu nákladů účelně vynaložených k vymáhání nároku oprávněného (např. náhrada za právní zastoupení).

Z drobného dluhu v řádech stokorun se tak může stát částka několika tisícová, ne-li desetitisícová.

Pozn. pokud se domníváte, že jsou náklady exekuce v příkazu k úhradě nákladů exekuce vypočteny nesprávně, máte možnost podat do 3 dnů, od doručení příkazu, námítky přímo k exekutorovi.

Při samotném průběhu exekuce je vždy lepší s exekutorem spolupracovat, v žádném případě se nevyplatí zatajovat vaše majetkové poměry či majetek skrývat, mohli byste se tak snadno dopustit trestného činu. Jakmile se o exekuci dozvíte, kontaktujte exekutora a snažte se s ním domluvit na splátkách.

Odkaz na exekutorskou komoru – najdete zde seznam exekutorů, vykonavatelů, ale také přehled neplatných průkazů soudních exekutorů. Na komoře je možné si ověřit, zda osoba, která k vám domů zavítá, je opravdu exekutorem.

<http://www.ekcr.cz/index.php?p=uvod&w=>